

ปาชาผิดิบ สุสานคนเป็น

บาปบุญแม้เพียงน้อยนิดอย่าคิดว่าไร้ผล เราทำทุกวันจากน้อยจะเป็นมาก เหมือนน้ำหยดลงตุ่มทุกวันสักวันจะเต็ม เช่นกันฆ่าข่มฆ่า มดทุกวันจากบาปน้อยจะเป็นเวรพญาบาทอันใหญ่เพราะสะสมทุกวัน การกินชีวิตผู้อื่นทุกวันก็เช่นจึงกล่าวไว้ท้องของมนุษย์จึงเปรียบเสมือนปาชาผิดิบ แหล่งรวมวิญญาณพญาบาทของสรรพสัตว์เป็นหมื่นเป็นแสนดวงวิญญาณที่รอแก้แค้นทางคืนความยุติธรรมอย่างใจจดใจจ่อรอเวลาตอบแทนแก้แค้นเราทุกภพทุกชาติที่มีโอกาส นี่แหละความน่ากลัวของผู้กิน ผู้ฆ่า ผู้เบียดเบียนชีวิตของผู้อื่นจักต้องได้รับผลแห่งกรรมนั้นทุกคน ไม่มีคนกินจะไม่มีคนฆ่าเพื่อสนองความอยาก คนเราจึงไม่ได้เกิดมาเพื่อกินชีวิตของผู้อื่นเพื่อการดำรงชีพ เพราะเราหลงผิดไปนั่นเอง เพราะทุกชีวิตล้วนแต่มีจิตวิญญาณและมีพ่อแม่ญาติพี่น้องเจกเช่นเดียวกับเรา พระพุทธเจ้าพระองค์ท่านตรัสว่า "ในวิภวสังสารเวียนวายตายเกิดนี้ไม่มีสัตว์ใด ๆ ที่จะไม่ใช่ พ่อ แม่ ภรรยา สามีน บุตรธิดา ญาติพี่น้องเราในอดีตเวียนวายตายเกิดสักชาติหนึ่งก็หาไม่" ไยท่านพุทธศาสนิกชนทั้งหลายที่เป็นชาวพุทธจึงยินดีในเลือดเนื้อผู้อื่นอย่างไม่มีเมตตาปราณีเล่าทุกชีวิตล้วนมีความรักตัวกลัวตายกันทุกชีวิต ไม่ว่าคนหรือสัตว์ เจกเช่นเดียวกับมนุษย์ถ้ามีใครมาฆ่า พ่อ แม่ สามีน ภรรยาบุตรธิดาอันเป็นสุดที่รักของทุกชีวิตเราเพื่อเอาไปเป็นอาหารเราหรือท่านจะยอมหรือไม่ ลองคิดดู! ความปรารถนาจากความรักของหวงใด ๆ ที่ทำกับชีวิตผู้อื่น เราจักต้องได้รับผลจากการปรารถนานั้นตอบแทนไม่ว่าเร็วหรือช้า ภพใดภพหนึ่งอย่างแน่นอนที่สุด มนุษย์ผู้โง่เขลาทั้งหลายเอ๋ยทำไมจักต้องทำเช่นนั้น แม้นรู้ว่าการเบียดเบียนชีวิตผู้อื่นเป็นบาปก็ตาม กลิ่นเนืออย่าง ปนไปด้วยคราบน้ำตา ความเศร้าโศก ความพรักราก เลือด เนื้อ วิญญาณของผู้อื่น รสชาติช่างหอมหวานเหลือเกินสำหรับมนุษย์ผู้ไร้ซึ่งความปราณีทั้งหลาย ท่านยังบอกว่าเอร็ดอร่อยยิ่งงั้นหรือ ลองคิดย้อนกลับ ถ้าเป็นเนื้อเป็นชีวิตของบุตรสุดที่รักของท่านจะเป็นเช่นไร ไม่ต่างกันเลย ไม่ต่างกันเลยหยุดเถอะผู้มีจิตใจเมตตาทั้งหลาย โปรดไว้ชีวิตและเมตตาพวกเราเถอะ อย่าเบียดเบียนพวกเราเลย เราต่างจากท่านเพียงร่างกายเท่านั้น เรามีจิตใจมีความรู้สึกเหมือนท่านทุกอย่าง โปรดขอชีวิตเราคืนเถอะ เมตตาพวกเราเถอะ

-- ในทางกลับกันเราจะต้องร้องขอชีวิตเจกเช่นกันในวันข้างหน้าอย่างแน่นอน --

ข้อความในพระสูตรนั้น มีดังนี้ :-

โอ, มหาบัณฑิต! ในวิภวสังสารอันไม่มีใครทราบที่สุดในเบื้องต้นนี้ สัตว์ผู้มีชีพได้พากันท่องเที่ยวไปในการเวียนวนในการเกิดอีกตายอีก. ไม่มีสัตว์แม้แต่ตัวเดียว ที่ในบางสมัย ไม่เคยเป็น แม่ พ่อ พี่น้องชาย พี่น้องหญิง ลูกชาย ลูกหญิง หรือเครือญาติอย่างอื่น ๆ แก่กัน. สัตว์ตัวเดียวกัน ย่อมถือปฏิสนธิในภพต่าง ๆ เป็นกวาง หรือสัตว์สี่เท้าอื่น ๆ เป็นนก ฯลฯ ซึ่งยังนับได้ว่าเป็นเครือญาติของเรโดยตรง. โอ, มหาบัณฑิต เนื้อนี้เป็นสิ่งที่ไม่ควรบริโภค...

เพราะว่า การกินเนื้อสัตว์เป็นการกินเนื้อบุตรของตนเองอยู่ ตั้ง นี้แล้วจะกล่าวไปโยที่เราจะบัญญัติให้สาวกของเรากินเนื้อสัตว์ ซึ่งเป็นของจัดไว้ต้อนรับของพวกคนใจอำมหิต เต็มไปด้วยมลทิน ปราศจากคุณธรรมใด ๆ ไม่เหมาะที่จะบริโภคสำหรับบุริสุทธ์ และเป็นของควรห้ามเด็ดขาดโดยประการทั้งปวง...

ศูรางคมสูตร

"ผู้คนที่รับประทานเนื้อสัตว์จะตกเข้าไปในวัฏจักรของการเวียนวายตายเกิด และทุกข์ทรมานจากความเจ็บปวดอันไม่สิ้นสุด"

"ผู้คนที่รับประทานเนื้อสัตว์จะไม่อาจพบความสำเร็จเลยในการรับพระพร หรือบุญกุศลใด ๆ ที่พวกเขาสดภาวนาขอ"

"ผู้รับประทานเนื้อสัตว์ย่อมทำให้สิ่งมีชีวิตบนสรวงสวรรค์หลีกเลี่ยงไปจากพวกเขา และสรรพสัตว์อื่น ๆ หวั่นกลัวพวกเขา"

ติลลข้อ 1. ปาณาติบาต ที่พระพุทธองค์ทรงบัญญัติไว้จึงบาปหนักกว่า ข้ออื่น ๆ หลายเท่านัก ผลของกรรมนั้นท่านจะเป็นผู้มีแต่โรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนอยู่ ตลอดเวลาสารพัดโรค มีกรรมตัดรอบชีวิตให้สั้นลง และจะต้องชดใช้กรรมเรียงลำดับตามวิญญาณอาชาตพญาบาทของแต่ละชีวิตที่ท่านเบียดเบียนเขาทุกภพชาติไปจนกว่าจะหมดเวรต่อกัน เพราะท่านได้สมารถเดินทางไปสู่ข้อมหานคร ชุมที 1 ที่รองรับการผู้ชอบการฆ่าและเบียดเบียนชีวิตผู้อื่นเอาไว้เรียบร้อยแล้ว อายุของนครขุมนี้ 500 ปีปรก , 1 วันปรก = 9 ล้านปีมนุษย์

"กัมมัสะภา เป็นผู้มีกรรมเป็นของของตน กัมมะทายาทา เป็นผู้รับผลของกรรมนั้น กัมมะโยนิ เป็นผู้มีการเป็นแดนกำเนิด กัมมะพันธู เป็นผู้มีการเป็น ผู้ติดตาม กัมมะปะภิสสะระณา เป็นผู้มีการเป็นที่พึ่งอาศัย ยัง กัมมัง ะริสสันติ จักทำกรรมอันใดไว้ กลียาณัง วา ปาปะกัง วา เป็นบุญหรือบาป ติสสะ ทายาทา ะวิสสันติ เราจักเป็นทายาทของกรรมนั้นสืบไป"

นี่แหละความน่ากลัวของปาณาติบาตพรากชีวิตผู้อื่น บัดนี้ข้าพเจ้าได้ทำพิธีล้างปาชาผิดิบนั้นแล้ว งดรับวิญญาณพญาบาททั้งหลายเข้ามาอยู่ในปาชาหรือสุสานผิดิบนี้ตลอดอายุขัย และกำลังทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้วิญญาณเหล่านั้นทุกวัน ทุกวัน ทุกวัน จนกว่าชีวิตจะหาไม่ และที่ผ่านมารกรรมใดที่เกิดจากการเบียดเบียนและพรากชีวิตผู้อื่นชอนอับรับผลแห่งกรรมอันนั้นอย่างเต็มใจ ต่อไปนี้จะไม่ มี ฝิร้าย อสุรกาย วิญญาณพญาบาท เข้ามาอยู่ในปาชาผิดิบหรือสุสานคนเป็นนี้อีกต่อไป ปาชาผิดิบหรือสุสานคนเป็นนี้จะปิดทำการถาวรไปตลอดกาล...

" พุทธศาสนิกชนทั้งหลายที่มีจิตเมตตาปราณี พึงสำนึกให้ตึถิด เลือกทางเดินเกิด เลือกจุดหมายปลายทางให้ตึถิด "

เอาน่า! ครั้งหนึ่งในชีวิตศีลสักข์ก็ยังดี ถือว่าทำความดีทดแทนคุณพ่อแม่ก็แล้วกันนะ

"คนเราพบกัน เพื่อรอเวลาจาก ได้มาเพื่อ รอเวลาหมด" รีบสร้างคุณงามความดีให้ถึงพร้อมอยู่เสมอ เมื่อถึงเวลานั้นจะไม่มีคำว่า เสียตาย

Chingchan T.